

ประโยค ๑ - ๒
แปล มคอเป็นไทย
สอบครั้งที่ ๒ วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๗

แปล โดยพยัญชนะ

๑. อถสฺส (กุมภโฆสกสฺส) เอกทิวสํ ราชฯ พิมพิสาโร สทฺทมสุโสสิ ฯ
 โส ปน สพุพรวณญฺ อโหสิ ; ตสฺมา “มหาชนสฺส ปุริสสุเสโส สทฺโทติ
 อหฯ อถสฺส สนฺติเก จิตฺตา เอกา ปริจาริกา “ราชฯ ยํ วา ตํ วา น
 กเถสฺสติ, อิํ มยา ณาตุํ วกฺกฏตีติ จินฺเตตฺวา “คจฺฉ ตาตฺ เอตํ ชานาหิตี เอกํ
 ปุริสํ ปหิณฺมิ ฯ โส เวเคน คนฺตฺวา ตํ ทิสฺวา อาคนฺตฺวา “เอโก ภตฺกานํ
 ภตฺติการโก กปณฺมนฺสุโส เอโสติ อาโรเจสิ ฯ ราชฯ ตสฺส วจฺนํ สุตฺวา ตฺฉนฺหิ
 หุตฺวา พุตฺยทิวเสปี ตตฺยทิวเสปี ตสฺส สทฺทํ สุตฺวา ตเถวหฯ สปิ ปริจาริกา
 ตเถว จินฺเตตฺวา ปุณฺปุณฺํ เปเสตฺวา, “กปณฺมนฺสุโสติ วุตฺเต, จินฺเตสิ “ราชฯ
 ‘กปณฺมนฺสุโส เอโสติ วจฺนํ สุตฺวาปิ น สทฺทหฺติ, ปุณฺปุณฺํ ‘มหาชนสฺส
 ปุริสสุเสโส สทฺโทติ วทตีติ ฯ สฯ ราชานํ อหฯ “เทว อหํ สหสฺสํ
 ลภฺมานา ธีตฺรํ อาทาย คนฺตฺวา เอตํ ชนํ ราชกฺลํ ปเวเสสฺสสามิตี ฯ ราชฯ
 ตสฺสา สหสฺสํ ทาเปสิ ฯ สฯ ตํ คเหตฺวา ธีตฺรํ เอกํ มลีนฺธาตุกํ วตฺถํ
 นิวาเสตฺวา ตาย สทฺธี ราชเคหโต นิภฺขมิตฺวา มคฺคปฺฏิปฺนฺนา วิย ภตฺกวีตี
 คนฺตฺวา เอกํ ฆรํ ปวิสิตฺวา “อมฺม มยํ มคฺคปฺฏิปฺนฺนา เอกาทฺทฺวิหํ อิธ
 วิสฺสมิตฺวา คมิสฺสามาติ อหฯ ฯ “อมฺม พฺหุณี ฆรฺมานุสฺกานิ, น สกฺกา
 อิธ วสิตุํ, เอตํ กุมภโฆสกสฺส เกหํ ตฺจจฺฉํ, ตตฺถ คจฺฉนฺนาติ ฯ

แปล โดยอรรถ

๒. สา ตตถ คนตุวา “สามิ มยฺ มคฺคิกา เอกาทหฺวีหิ อิท วสิสฺสามาติ วตฺวา เตน ปฺนปฺปฺนํ ปฏิกฺขิตฺตาปี “สามิ อชฺเชกทิวสมตฺตํ วสิตฺวา ปาโต ว คมิสฺสามาติ นิภฺขมิตฺตํ น อิจฺฉิ ฯ สา ตตฺถเอว วสิตฺวา ปฺนทิวเส ตสฺส อรณฺณคมนเวลาย “สามิ ทว นิวาปํ ทตฺวา ยาหิ, อหฺนเต ปจิสฺสามีติ วตฺวา, “อถ อหเมว ปจิตฺวา ภูณฺชิสฺสามีติ วุตฺเต, ปฺนปฺปฺนํ นิพนฺชิตฺวา, เตน ทินฺเน กหิตมตฺตเกยว กตฺวา อนุตฺราปณฺโต โภชนานิ เจว ปริสฺสุทฺตณฺฑลาทีนํ จ อหฺราเปตฺวา ราชกุเล ปจฺนนิยาเมน สุปริสฺสุทฺธํ โอทนํ สาธฺรฺสานิ จ เทว ตีณิ สฺวปฺพยณฺชนานิ ปจิตฺวา ตสฺส อรณฺณโต อากตสฺส อทาสี ฯ อถ นํ ภูณฺชิตฺวา มุทฺขิตฺตํ อापฺนํ ญตฺวา, “สามิ กิลนฺตมฺห, เอกาทหฺวีหิ อีเชว โหมาติ อห ฯ โส “สาธฺรฺติ สมฺปฏฺิจฺฉิ ฯ อถสฺส สายมฺปิ ปฺนทิวเสปิ มธฺรภตฺตํ ปจิตฺวา อทาสี ฯ อถ มุทฺขิตฺตตฺถยจฺสฺส ญตฺวา “สามิ กติปาหํ อีเชว วสิสฺสามาติ ตตฺถ วสฺมานา ติจิณฺเนน สตฺเถน ตสฺส มณฺจณฺฐานํ เหฏฺฐาอณฺณนํ ตหํ ตหํ ฉินฺทิ ฯ มณฺจโจ ตสฺมี อาคนฺตฺวา นิสินฺนมตฺเตยว เหฏฺฐา โอลมฺพิ ฯ โส “กสฺมา อยฺ มณฺจโจ เอวํ ฉิขฺชิตฺวา คโตติ อห ฯ “สามิ ทหฺรทารเก นิวาเรตฺตํ น สกฺโกมิ, อาคนฺตฺวา เอตฺถเอว สนฺนํปตฺนตฺตีติ ฯ

ให้เวลา ๔ ชั่วโมง กับ ๑๕ นาที.

เฉลย ประโยค ๑ - ๒

แปล มคอเป็นไทยแปล โดยพยัญชนะ

๑. ครั้งนั้น ในวันหนึ่ง อ.พระราชา พระนามว่าพิมพิสาร ได้ทรงสดับแล้ว ซึ่งเสียง ของนายกุมภโฆสกะ นั้น ๆ ก็ อ.พระราชา นั้น เป็นผู้ทรงทราบซึ่งเสียงร้องของสัตว์ทั้งปวงโดยปกติได้เป็นแล้ว เพราะเหตุนั้น อ.พระราชานั้น ตรัสแล้วว่า อ.เสียง นั้น เป็นเสียง ของบุรุษ ผู้มีทรัพย์มาก ย่อมเป็นดังนี้ ๆ ครั้งนั้น อ.นางสนมคนหนึ่ง ผู้ยืนแล้ว ในที่ใกล้ของพระราชา นั้น คิดแล้วว่า อ.พระราชา จักไม่ตรัส ซึ่งพระคำรัส ไต หรือหรือว่าซึ่งพระคำรัส นั้นอ.อันอัน เรา รู้ ซึ่งเหตุ นี้^๑ ย่อมควร ดังนี้ ส่งไปแล้วซึ่งบุรุษ คนหนึ่ง ด้วยคำ ว่า แน่พ้อ อ.ท่าน จงไปอ.ท่าน จงรู้ซึ่งบุรุษ นั้น ดังนี้ ๆ อ.บุรุษ นั้น ไปแล้ว โดยเร็ว เห็นแล้วซึ่งนายกุมภโฆสกะ นั้น มาแล้ว บอกแจ้งแล้วว่า อ.บุรุษ นั้น เป็นมนุษย์ผู้กำพว้า ผู้กระทำซึ่งการรับจ้าง ของนายจ้าง ท. คนหนึ่ง ย่อมเป็น ดังนี้ ๆ อ.พระราชาทรงสดับแล้ว ซึ่งคำ ของบุรุษ นั้น เป็นผู้หนึ่ง เป็น ทรงสดับแล้ว ซึ่งเสียงของนายกุมภโฆสกะนั้น แม้ในวันที่สอง แม้ในวันที่สาม ตรัสแล้ว อย่างนั้นนั่นเทียว ๆ อ.นางสนม แม่นั้น คิดแล้ว อย่างนั้นนั่นเทียว ส่งไปแล้ว (ซึ่งบุรุษ) บ่อย ๆ ครั้นเมื่อคำว่า อ.บุรุษ นั้น เป็นมนุษย์ผู้กำพว้า ย่อมเป็นดังนี้^๒ อันบุรุษนั้น กล่าวแล้วคิดแล้วว่า อ.พระราชา แม้ทรงสดับแล้ว ซึ่งคำว่า อ.บุรุษ นั้น เป็นมนุษย์ผู้กำพว้า ย่อมเป็น ดังนี้ ย่อมไม่ทรงเชื่อย่อมตรัสว่า อ.เสียง นั้น เป็นเสียง ของบุรุษ ผู้มีทรัพย์มาก ย่อมเป็น ดังนี้ บ่อย ๆ ดังนี้ ๆ อ.นางสนม นั้น

^๑ ในหนังสือธัมมปัทฏฐกถา ภาค ๒ บาลีว่า “อิมิ” แปลว่า “ซึ่งบุรุษนี้”

^๒ อีกนัยหนึ่ง แปลเป็นประ โยคลิงค์คัตตะว่า “อ.มนุษย์ผู้กำพว้า ดังนี้” ก็ได้

กราบทูลแล้วว่าข้าแต่พระองค์ผู้สมมติเทพ อ.หม่อมฉัน ได้อยู่ ซึ่งพันแห่งทรัพย์ พาเอาแล้วซึ่งธิดา ไปแล้ว ยังทรัพย์ นั้น จักให้เข้าไป สู่ราชตระกูล ดังนี้ กะพระราช ราชฯ ฯ อ.พระราชฯ ทรงยังบุคคล ให้พระราชทานแล้ว ซึ่งพัน แห่งทรัพย์ แก่นางสนม นั้น ฯ อ.นางสนม นั้น ถือเอาแล้ว ซึ่งพันแห่งทรัพย์ นั้น ยังธิดา ให้นุ่งแล้วซึ่งผ้า อันมีธาตุเศร้าหมอง ผืนหนึ่ง ออกไปแล้ว จากพระราชวัง กับด้วยธิดา นั้น เป็นผู้ราวกะว่าดำเนินไปแล้วสู่หนทาง ไปแล้ว สู่ถนนอันเป็นที่ อยู่ของนายจ้าง เข้าไปแล้ว สู่เรือน หลังหนึ่ง กล่าวแล้วว่า คุณก่อนแม่ อ.เรา ท.เป็นผู้ดำเนินไปแล้วสู่หนทาง เป็น พักผ่อนแล้ว ในเรือน นี้ สิ้นวันหนึ่ง และวันสอง จักไป ดังนี้ ฯ อ.หญิงนั้น กล่าวแล้ว ว่า คุณก่อนแม่.ประชุมแห่ง มนุษย์ในเรือน ท. มาก มีอยู่อันท่าน ท. ไม่อาจ เพื่ออันอยู่ในเรือน นี้ อ.เรือน ของนายกุมภโฆสกะ นั้น เป็นเรือนว่าง ย่อมเป็นอ.ท่าน ท. จงไป ในเรือน นั้น ดังนี้ ฯ

แปล โดยอรรด

๒. นางสนมนั้น ไปที่เรือนของกุมภโฆสกะนั้นแล้ว กล่าวว่า นายเจ้า พวกเราเป็นคนเดินทาง จักขอพักอยู่ในเรือนนี้สักวัน ๒ วัน แม้ถูกเขาห้ามบอย ๆ แล้ว ก็พูดว่านายเจ้า พวกเราจักขอพักอยู่ชั่ววันนี้วันเดียวพอเข้าตู่ก็จักไป ไม่ปรารถนาจะออกไปแล้ว ฯ นางพักอยู่ในเรือนของกุมภโฆสกะนั้นนั้นแล วันรุ่งขึ้นในเวลาที่เขาจะไปป่าจึงพูดว่า นายเจ้าขอนายจงมอบค่าอาหารสำหรับ นายไว้แล้วจึงค่อยไป ฉันทักจัดแจงหุงต้มไว้เพื่อนาย เมื่อเขากล่าวว่า อย่าเลย ฉันทักหุงต้มกินเองก็ได้จึงรบเร้าบอย ๆ เข้า จนสำเร็จทำทรัพย์ที่เขาให้ให้เป็น สักว่าอันตนได้รับไว้แล้วทีเดียว ให้นำโภชนะและสิ่งต่างๆมีข้าวสารที่บริสุทธิ์ เป็นต้นมาจากร้านตลาด หุงข้าวสุกให้ละมุนละไมดีและปรุงแกงกับ ๒-๓

อย่างซึ่งมีรสอร่อย โดยเยี่ยงอย่างหุงต้มในราชสกุล ได้ให้แก่กุมภโฆสกผู้มาจาก
ป่า ฯ ครั้งนั้นนางทราบเขาบริโภคอาหารนั้นแล้วถึงความเป็นผู้มีจิตอ่อนโยนลง
จึงพูดว่า นายเจ้าพวกเราเป็นผู้เมื่อยล้าขอพักอยู่ในเรือนนี้แลสักวัน ๒ วันเถอะ ฯ
เขารับคำว่า ได้จ๊ะ ฯ ที่นั้นนางก็ปรุงอาหารที่เอร็ดอร่อยทั้งเวลาเย็นทั้ง
วันรุ่งขึ้นแล้วได้ให้แก่เขา ฯ และต่อมา นางรู้ว่าเขาเป็นผู้มีจิตอ่อนโยนแล้วก็
วิงวอนอีกว่า นายเจ้าพวกเราจักอยู่ในเรือนนี้แลสัก ๒-๓ วัน ดังนี้แล้วอยู่ใน
เรือนนั้นใช้ศัสตราอันคมตัดฐานเตียงของเขาภายใต้แม่แคร่ในที่นั้น ฯ
พอเมื่อเขามานั่งลงเท่านั้นเตียงก็ทรุดลงเบื้องล่าง ฯ เขากล่าวว่า ทำไมเตียงนี้
จึงขาดไปอย่างนี้ ฯ นางสนมก็บอกว่า นายเจ้าฉันไม่อาจห้ามพวกเด็กหนุ่ม ๆ ได้
พวกเขามาประชุมเล่นกันในที่นี้ละซี ฯ
